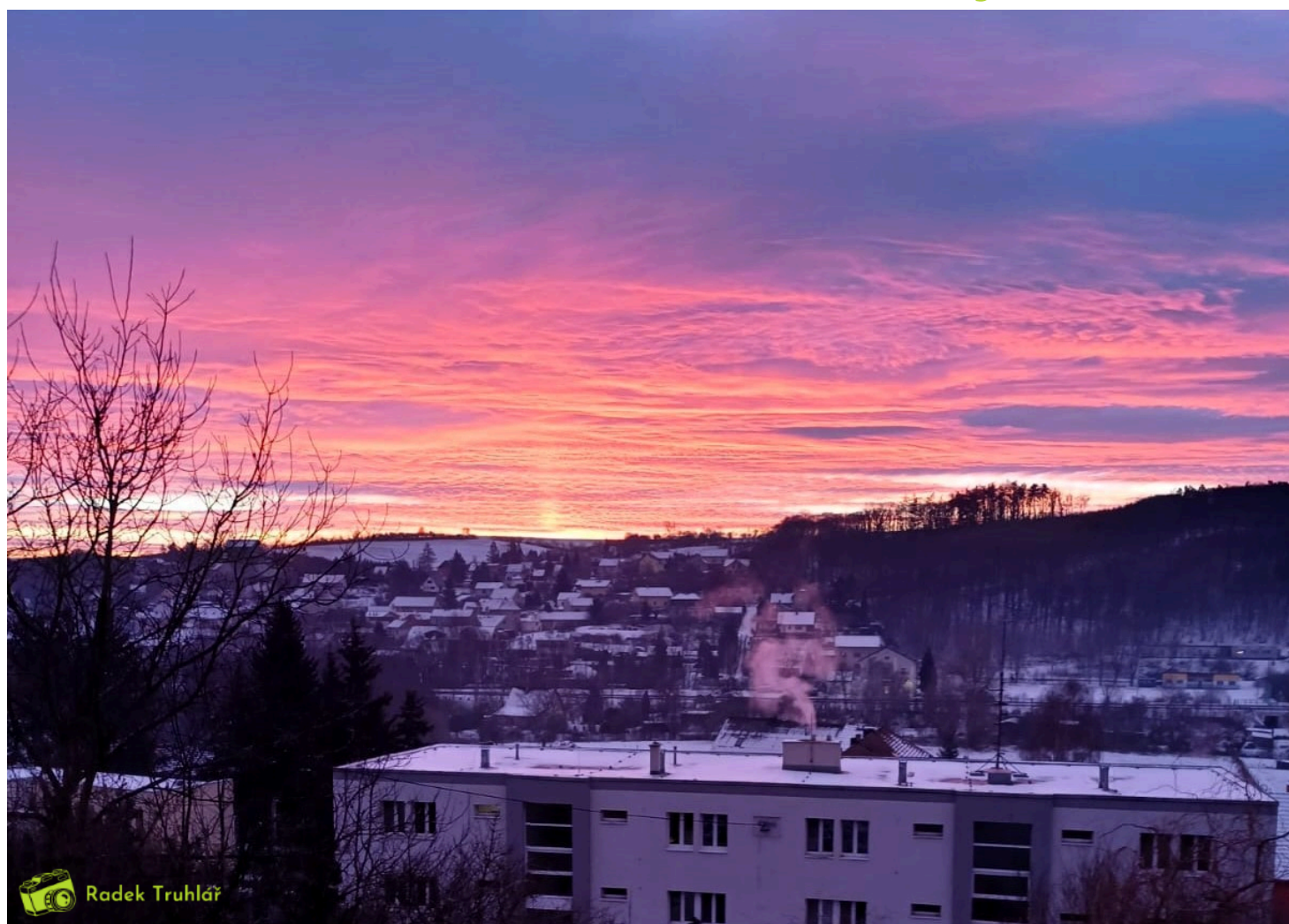

Otvovický ZPRAVODAJ

jaro 2024

Současní zastupitelé mají za sebou už přes rok práce a vy otevíráte již šesté vydání Otvovického ZPRAVODAJE. Máme radost, že se nám daří jeho pravidelné vydávání. Stále platí nabídka pro vás, naše spoluobčany, že máte možnost též do zpravodaje přispět. Snažíme se na jeho stránkách přinášet informace o dění v obci. A to nejen o tom, co chystá a dělá přímo obec, ale i různé jiné subjekty či skupiny činných lidí v naší vesnici či šikovní jednotlivci.

Co Vás tedy čeká v tomto jarním vydání?

Dozvíte se o probíhajících stavebních úpravách v centru obce, jejichž spuštění jste jistě zaznamenali. V krátkosti zhodnotíme akce, které proběhly před Vánocemi. Zjistíte, co nás čeká v brzké době. A že program, který Vám nabízíme, je pestrý. Od akcí pro naše nejmenší, přes ty sportovně laděné, až po společenské a kulturní. A myslíme i na dříve narozené. Opět Vám přinášíme rozhovor s jednou naší spoluobčankou a věříme, že její životní příběh mnohé z vás jistě překvapí. V nové rubrice se ohlédneme do minulosti - což možná starousedlíci přivítají s nostalgií a ti mladší či nově přistěhovalí se alespoň o historii Otavice něco dozví.

Tak si najděte volnou chvíli, udělejte si pohodlí a vzhůru do čtení.

Milí sousedé,

vítáme vás u jarního vydání obecního zpravodaje. Doufám, že i v tomto čísle se dozvíte odpovědi na vaše otázky ohledně aktuálního dění v obci, ale i novinky, které nás v následujících měsících čekají.

Bude nám končit období vegetačního klidu a tak nezapomeňte, že čas, který máte na případný prořez stromů, se krátí. V souvislosti s touto informací bych chtěl připomenout, že je možné objednat si kontejner na bioodpad přímo na váš pozemek. Tedy v případě, že jej naplníte během jednoho nebo dvou dní. Je možné dohodnout se i se sousedy a nechat si kontejner postavit na vhodné místo mezi vaše pozemky.

V neposlední řadě připomínáme, že termín pro zakoupení známek pro vývoz odpadu se blíží. Po 31. 3. nebudou nádoby bez platné známky vyvázeny. Pokud máte nějaké další dotazy ohledně likvidace odpadů, nepořádku v obci nebo z "jiného soudku", budeme rádi za věcné připomínky a návrhy, jak situaci řešit.

Vážení sousedé, dovoluji si vám jménem zastupitelstva obce Otavice popřát příjemný konec zimy a krásný vstup do nového jara 2024.

Tomáš Kallista - místostarosta

Obsah zpravodaje:

Slovo místostarosty	2
Vzpomínáme	2
Z OÚ	3
Akce - ohlédnutí	4
Akce - orienták	5
Akce - pochod	5
Jubilanti	6
Betlém	7
Akademie 3V	7
MUDr. Alois Volkman	8
Jak to kdysi u nás bylo	8
Knihovna	10
Fotoreportáž z MŠ	11
Zprávy ze ZŠ	14
Špuntík a Otavinka	16
Ze Srdcel	18
Fotbal	19
Volejball	20
Baseball	20
Rozhovor	21
Zábava pro dospělé	26
Stránka pro děti	27
Kalendář akcí	28

VZPOMÍNÁME

V lednu nás navždy opustil pan **Josef Majrych**.

Byl nejstarší z rodu otavických kovářů. S manželkou Růženou se léta starali o kostelík v Noutonicích. Hrál tam při mších na varhany a byl dobrou duší toho místa. I my vzpomínáme, že nám hrál v naší kapliče při jednom z předvánočních setkání.

Je dobře, že jsme si s ním stihli ještě tak příjemně popovídat pro Otavický ZPRAVODAJ.

Posíláme poslední sbohem.

Dokončené úkoly v roce 2023

- rekonstrukce čp.255 na koupališti
- rekonstrukce středního bazénu
- komunikace u sklárny
- obsazení ordinace praktického lékaře
- zprovoznění sociální služby pro seniory
- autobusová linka do Holubic
- finalizace cyklostezky
- rekonstrukce místnosti v čp. 4 pro maminky s dětmi
- nový hromosvod na ZŠ

Rekonstrukce komunikace „K vysílači“

Probíhá závěr projekčních prací komunikace od č.p. 256 po č.p. 182, kdy součástí dokumentace je i monitoring současného stavu dešťové kanalizace, která ne zcela plní dostatečně funkci odvodu dešťových vod a značná část srážkových vod končí až na silnici II/101 a dále ve středu obce, kde je mnohdy zdrojem nánosů nečistot. Plánovaná rekonstrukce by měla řešit samozřejmě stávající terénní nerovnosti a rovněž vznik několika parkovacích míst. Obnova komunikace bude možná za předpokladu, že se obci podaří získat dotaci z MMR, kdy za současné situace lze hradit z dotace 50% uzeletných nákladů. Projektuje se i obnova povrchu místní komunikace „U kovářů“ ve směru na Holubice. Zde je situace poněkud složitější, neboť ve velice úzkém profilu je třeba plánovat uložení dešťové a splaškové kanalizace spolu s ostatními sítěmi (voda, plyn, telefon) a za předpokladu dodržení veškerých odstupových norem si tato dokumentace vyžaduje celou řadu projednávání, což přináší nežádoucí protahování v čase spojené s vyšším finančním zatížením. Na jaře bude provedena alespoň částečná úprava výtluků a trhlin tak, aby byla zachována sjízdnost vozovky.

Chodník a zpevněné plochy u OÚ

Bylo předáno staveniště a byly zahájeny práce na výstavbě parkoviště a chodníku, jež bude nově vystavěn od přechodu pod ZŠ k budově obecního úřadu. Zhotovitelem stavby je firma HERA STAVBY s.r.o. a hodnota zakázky je dle výběrového řízení 3 912 943,81 Kč. V tuto chvíli pokračování stavby poněkud komplikují přípravné projekční práce na rekonstrukci silnice II/101 ve správě KSÚS, kdy musí být provedena koordinace s požadavky vlastníka silnice. Zaznamenali jsme dotazy občanů, zda zůstane zachován zelený park ve středu obce. Park určitě zachován zůstane a předpokládá se i příprava místa pro nový vánoční strom, neboť stromy stávající jsou vzhledem k místu a věrnosti neozdobitelné. Rovněž by měl být postupně rekonstruován příchod k pomníku „Padlých“ spojený s revitalizací zeleně a pokud finance dovolí, tak i určitou obnovou samotného pomníku. Snahou je zpřístupnit park občanům ve středu obce a učinit z něho místo, do kterého se lidé nebudou muset bát vstoupit. Občanům se omlouváme za dočasné komplikace.

DPS

Vzhledem k současnému stavu sociálního zařízení, rozhodli zastupitelé o rekonstrukci koupelny v přízemí objektu. Dojde k odstranění stávajícího interiéru, obnově hydroizolací, dlažby a obkladů a výměně osvětlení.

Rekonstrukcí byla pověřena stavební firma Kolenčík.

Rozsvícení vánočního stromu

Předvánoční čas bývá dobou společenských akcí a jinak tomu nebylo konci minulého roku ani u nás. V neděli 26. listopadu proběhlo tradiční setkání u naší kapličky. Na úvod vystoupily děti z otvovické školy, které doplnilo i několik předškoláčků. Koledy a písničky s vánoční tematikou s nimi natrénovala paní učitelka Maruška Jednorožcová. Upravená skladba od kapely Queen s dojemným textem zazpívaná andělskými hlásky byla pohlazením po duši. Pak jsme společně panu starostovi odpočítali čas k rozsvícení stromu. Poté už jsme si mohli hodinku vychutnávat vystoupení kapely VOCAL BAND Markéty Aptové. Loni se tenhle program líbil, proto jsme se k němu opět vrátili. U milého setkání bylo možné se občerstvit lahodným svařákem či čajem. Advent byl odstartován.

Peklo opět otevřelo svoji bránu

5. prosinec letos přinesl opravdu zimní atmosféru. Sníh, mráz a čerti čekali na odvážlivce, kteří se vydali na stezku Otavovicemi. Pro ty bojácnější čekaly úkoly na osvěcených tabulích a venku pouze malí čertíci, se kterými si děti zahrály a splnily zadané čertí úkoly. Ale ti odvážní, a že jich byla většina, mohli navštívit peklo v kovárně. Je to už několik let, kdy nám tenhle zážitek Majrychovi pro děti i dospělé chystají a my jim za to moc děkujeme. Pak už cesta vedla do Hospůdky na koupališti, kde na naše malé čekal Mikuláš a andělci. S balíčky sladkostí hrdě odcházeli naši nejmenší zimním večerem domů, protože některé z nich ještě navštívila svatá trojice doma.

Po vyslechnutí všech básniček a rozdání dárečků se náš otvovický Mikuláš tradičně přemístil do domu s pečovatelskou službou. Na pomoc si vzal pár čertíků, a tak našim seniorům zpestřili večer. Některé babičky už na návštěvu čekaly a měly připravené drobné pohoštění ve formě krásných perníčků či jablečného závinu, který byl luxusní.

Zamyšlení:

Když se mladí čerti vraceli domů, bylo úsměvné poslouchat, jak ve svých šestnácti letech hodnotí akci. „Už to ale není, co to bývalo za nás!“ Nedalo mi to a zeptala jsem se, jak to myslí. A s jejich hodnocením bohužel musím souhlasit.

„Když se s peklem v kovárně začínalo, byli jsme malí a byli tam fakt hnusní čerti. Pamatuji si, jak jsme se jich hodně báli, mlátili do kovadliny, bušili pod podlahou a křičeli – „*dej sem dítě!*“. A to jednou dokonce měli nějakého klučinu uvázaného na háku! Ale byl to zážitek!“

„Ale teď se nemůže na děti ani pořádně udělat Bllblbllll a zadupat.... A masky taky nemáme!“

Sama jsem se letos zúčastnila akce „S čerty jsou žerty“ v Knovízi, a když Vám na akci, na které je přes 20 čertů přijde k pokladně maminka a přeje si, aby s jejím dítětem mluvil pouze Mikuláš a pouze ho pochválil – žádné strašení, žádná kritika.... trochu přemýšlíte, proč na takovouto akci vůbec jedou.

Nejsem zastáncem nějakého přehnaného strašení, ze kterého budou mít děti trauma a začnou koktat. Ale zase na druhou stranu, když dítě ví, že má v rodičích zastání a ti ho „nedají“. Proč jim zážitky brát. Cesta „Čertovským vlakem“ byla jedna z TOP akcí, které jsme kdy pořádali a vzpomínáme na ni všichni dodnes. I tehdejší děti.

Po letech v Otavovicích zase ORIENTÁK

SOOB – sportovní oddíl orientačního běhu, který působí pod Sokolem Kralupy nad Vltavou, pořádá u nás v obci v sobotu 2. 3. 2024 neoficiální trénink. Zázemí a občerstvení bude zabezpečovat Hospůdka koupaliště Otavice. Svého času jsme tu měli slušnou základnu tohoto sportu, na který bylo vzpomenuo i v minulém zpravodaji v článku o „Štrapáci“. Organizátoři březnové akce by „orienták“ rádi trochu představili. A tak nám nabídli, že by mohli pro případné zájemce z řad dětí z naší obce vysvětlit, o co v orientačním běhu jde a vzít je s mapou do okolního terénu. Vysvětlili by, co jsou kontroly a jak fungují. Ideální věk, kdy s tímto sportem začít, je mezi 8 - 10 rokem. Ale vyzkoušet si mohou i starší. Pro menší děti by mohl být problém se čtením mapy.

Zaujala vás možnost poznat něco nového? Ozvěte se, ať můžeme dát kralupskému oddílu vědět přibližný počet zájemců. Oni se podle toho zařídí.

Těsně před akcí ještě upřesníme informace na stránkách obce, FB a prostřednictvím plakátů. Hlásit se můžete na otvovicky.zpravodaj@gmail.com případně u Jany Truhlářové.

OTVOVICKÝ POCHOD přes tři vesnice, čtyři údolí a pět vrcholů

Uplynulo už pár let od sportovní události „Hry bez hranic“, na kterou si asi vzpomenete. V pořádání se postupně vystřídal Otavice, Zákolany, Koleč a Holubice. Covid potom bohužel nedovolil, aby kolečko v organizování dokončily Blevice. A když už by to šlo, pro změnu nám zchátraly bazény na koupališti a technický stav už neumožnil závodníky do vody pustit.

Tak se nám tak nějak po té „mezi – vesnické“ družbě zastesklo. Pavla Šaročková, která je matkou myšlenky „Her bez hranic“, vymyslela, jak se zase po letech setkat.

A proto Vás srdečně zveme na pochod přes tři vesnice, kterými jsou Zákolany, Koleč a Blevice, přes čtyři údolí a pět vrcholů. Celá trasa bude měřit okolo 15 – ti kilometrů a zdoláme převýšení 320m.

Vše pak můžeme symbolicky společně zakončit v Hospůdce koupaliště Otavice u ohničku a při muzice.

Co Vy na to? Půjдете s námi poznávat krásy okolí? Pokud ano, zapište si do kalendářů datum 11. 5. 2024 a sledujte webové stránky Otavice, FB či plakáty.

Své významné životní jubileum oslavili

v lednu 2024:

Jelena Nikolajenkova (96 let)
Miroslav Slezák (75 let)
Zdenka Pachtová (86 let)
Štefánia Stratilová (80 let)
Zdeňka Zábranská (89 let)
Božena Dudková (91 let)
Zdeňka Vávrovcová (80 let)
Valérie Šídlová (87 let)
Bronislava Blínová (70 let)
Miroslav Lejček (70 let)
Irena Iléšová (80 let)

v únoru 2024:

Luboš Pánek (70 let)
Anna Kohutová (88 let)
Jaroslav Kolář (70 let)
Alena Zahradníková (75 let)

Přejeme pevné zdraví!

BETLÉM PRO OTVOVICKOU KAPLIČKU PODRUHÉ!

Člověk miní a jiný člověk může změnit. Tak bychom mohli lehce parafrázovat naše rozhodnutí ohledně pořízení betlému do kapličky.

V minulém čísle jsme vás informovali o tom, jakým způsobem by bylo možné betlém pořídit. Nápad se nemění, jen jsme obdrželi další kontakt na šikovného řezbáře. A protože je jeho nabídka celkově výhodnější, využijeme jeho služeb.

Jedná se o pana Karla Tittla z Velhartic na Šumavě. I pod jeho rukama vznikla řada větších či menších dílek, se kterými je možné se setkat na spoustě míst v okolí Šumavy i jinde po republice.

Naše kaplička je docela malá, proto nám stačí i menší postavičky. Alespoň se nám jich k betlému vejde více.

Základ, do kterého patří chlév s jesličkami, svatá rodina, oslík, kravička, tři králové a pastýř s ovečkami, pořídí Obec Otovice, jak jsme slíbili. Další figurky bude možné doobjednat podle přání zájemců. Protože budou menší i jejich cena je tedy nižší. Kdo si takto svoji figurku pořídí, obdrží k ní certifikát, že ji kapličce věnoval. Budou velké asi 10 cm v přírodní podobě bez barvy. Tady bude prostor pro tvořivost dárců, aby se na betlému měli možnost podílet nejen finančně. A nejpříjemnější je v této nabídce cena. Figurka by měla vyjít na pouhých 380 Kč, což je oproti té minulé nabídce jistě zajímavé. Rozhodnete koho nebo co, byste rádi nechali vyřezat, a potom uděláme společnou objednávku. Řezbář umí i postavičky s atributy, které by ji měly charakterizovat (např. hudební nástroj, domácí mazlíček, účes....). Zkrátka co nás vystihuje.

Pokud máte zájem si postavičku do betlému pořídit, neváhejte a ozvěte se na e-mail: otvovicky.zpravodaj@gmail.com nebo kontaktujte paní Janu Truhlářovou.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

Ve čtvrtek 8.2.2024 jsme zahájili šestý ročník Akademie třetího věku. Téma Zábavná historie světových výstav přilákalo i přes nepříznivé počasí 16 posluchačů.

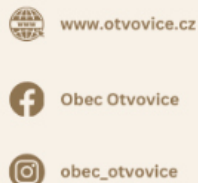
V některém z dalších vydání Zpravodaje najdete rozhovor s přednášejícím - panem Petrem Šikou.

Chcete se dozvědět
o akcích pořádaných obcí?

Sledujte nás:

ORDINAČNÍ HODINY

OBVODNÍ LÉKAŘ OTVOVICE

Pondělí 13:00 - 17:00

Středa 06:45 - 13:00
(06:45 - 08:30 ODBĚRY)

Čtvrtek 13:00 - 17:00

Obec Otovice a SK Otovice
Vás srdečně zvou na

Otvo ples MODŽ

8. březen 2024
od 20 hod.

Vstupné: 200,-

Sál Společenského domu
Formanka Otovice

K tanci zahraje kapela
BINGO BAND

Navždy odešel básník, lékař - pan MUDr. Alois Volkman.

Přestože v naší obci nikdy nebydlel, je s ní úzce spjat. Léta totiž sloužil coby praktický lékař na středisku v Otavovicích. A tak se sluší, abychom na něj zavzpomínali.

Narodil se na Moravě, ale po studiích se odstěhoval do Prahy. Svou lékařskou praxi začal na Kladně. A je symbolické, že v srpnu roku 1968 byl vyslán na měsíc do Otavovic, aby zastupoval obvodního lékaře. Vzhledem k srpnovým událostem tohoto roku se nakonec měsíc protáhl na dvacet let.

„Byla jedna z těch nevyzpytatelných „náhod“, že jsem v Otavovicích mohl zůstat a působit jako venkovský lékař v tom půvabném kraji pod staroslavnou Budčí, kam jsem dennodenně z Hanspaulky dojížděl autem,“ napsal ve svých vzpomínkách.

„Řada příhod, které jsem zde zažil, byla jako vystřižená z filmu,“ vzpomíná lékař, který se teprve zde podle svých slov „našel“. *„Sloužit v té první linii a z jejich zákopů bojovat proti nemocem, bolestem, tělesným i duševním útrapám a neduhům mě velmi zaujalo, nadchlo, uspokojovalo i naplňovalo pocitem užitečnosti mého poslání,“*

Z těchto jeho poetických slov, jakými dokáže popsat své civilní povolání, čiší jeho druhá tvář, tvář básníka.

„Se svými pacienty bych mohl napsat pokračování populární knížky Vejce a já. Jednou jsem domů přivezl dvacet vajec, pěkně zabalených do novin, a když je manželka rozbalovala, našla na jedné novinové stránce moji uveřejněnou báseň. Tak vidíš, povídám, z čeho všeho se může poezie vyklubat.“

Na svém kontě má víc než čtrnáct básnických sbírek. Jeho láska k poezii ho svedla dohromady s básníkem a nositelem Nobelovy ceny, Jaroslavem Seifertem, se kterým ho pojilo upřímné přátelství.

„Od roku 1983 jsme se vidali a setkávali každý pátek, ten jsme si pro sebe rezervovali. Jednou jsme byli více lékař s pacientem, jindy přítel s přítelem nebo zase krajan s krajanem, a to proto, že jsem působil na Kralupsku v tom spanilém kraji, kde básník prožíval své dětství a jinošství u dědečka a babičky Borutových v Kralupech. V těch Kralupech, které zůstaly po celý život v jeho srdci, jako srdce básníkovo zůstává dnes v nich.“

Jen pro praktické vysvětlení těchto slov připomínám, že Jaroslav Seifert je pochován na kralupském hřbitově.

Poezii nazýval pan doktor svou „psychoterapeutkou“. Ale nejen duchovní odkaz nám tu po něm zůstal. V sedmdesátých letech vznikl u nás z Volkmannovy iniciativy první Dům pečovatelské služby- DPSka v okrese Kladno. *„Byl zařízen pro osmnáct obyvatel. Každý v samostatném pokoji s vlastním nábytkem a vybavením jako doma. Jednou z velmi oblíbených pečovatelek v něm byla maminka Lucie Bílé, paní Zaňáková,“* vzpomenu.

Život mu však připravil i několik nástrah. Ve třech letech onemocněl dětskou obrnou, po níž mu zůstala postižena levá noha. Jeho kádrový posudek přinášel problémy ve studiích, pocházel totiž z rodiny kněze Církve československé husitské. A přátelství s Jaroslavem Seifertem ho zase dostalo do hledáčku StB. Se vším se však uměl vypořádat.

Budeme na tohoto charizmatického pána jistě vzpomínat!

Zdroj: Wikipedia

JAK TO KDYSI U NÁS BYLO - panáčci u Zmrzlíků

Přinášíme Vám novou rubriku, která by měla trochu představit naši obec těm, kteří se k nám přistěhovali a provětrat paměť starousedlíkům. Budeme postupně vzpomínat na střípky z historie, navštívíme zajímavá místa v okolí a připomeneme místní názvy a události.

Začneme pro mnohé velmi nostalgicky, protože zavzpomínáme na „PANÁČKY NAD POTOKEM U ZMRZÍKŮ“.

Předně bychom měli představit, kdo Zmrzlíkovi byli. Mnozí z nás si jistě vzpomenu na obchůdek, který tito manželé vedli. Sehnat se tam dalo snad úplně všechno od špendlíků a cigaret, přes papírnické hračky, nádobí až po kárku či rouru ke kamnům. Ano byla jsem malá, a proto se mi všechno zdálo veliké, ale ten rozsah sortimentu byl opravdu široký. Úplně si vybavuji tu drogistickou vůni smíchanou s nádechem technických doplňků. Abychom upřesnili, obchod se nacházel v domě čp. 71 u mostu přes Zákolanský potok. Ve štítu byly vstupní dveře a dvě výlohy, které bývaly rozděleny podle

JAK TO KDYSI U NÁS BYLO - panáčci u Zmrzlíků

zboží. V levé (blíže k závorám) bývaly hračky a papírnické, ta mě lákala více. V té druhé si matně vybavuji nádobí, ale třeba se pletu. Je neuvěřitelné, že takto obchodovali v době totality, obchod totiž vypadal jako koloniál z dob první republiky. Navíc měl pan František Zmrzlík v zadní části místnost plnou rozličných hodin, které sbíral a možná i opravoval, ty rozličné pendlovky a kukačky vždy přitáhly mou pozornost.

Dalším velkým přínosem byla zahrádka, o kterou se manželé starali. Byla jak z pohádky. Dnes je parčík zanedbaný, ale obec má v blízkém pánu jeho revitalizaci.

A nyní představíme to největší dílo pana Zmrzlíka.

Byla to atrakce vyhledávaná lidmi ze široka daleka. V potoce u mostu bylo umístěno dřevěné kolo, které bylo roztáčeno vodou a pohánělo strojek, který uváděl do pohybu mechanismus figurek umístěných na plotě. K vidění bylo devět výjevů ze života vesničanů z minulého století. Teď malá výzva pro pamětníky. Vzpomenete, které scénky to byly? Malá nápověda, jde o čtyři kdysi typické, dnes mizející vesnické práce a v dalších pěti případech jde o zábavu tehdejší doby. Tak než budete pokračovat ve čtení a nechcete zkoumat fotografie, můžete si zkusit potrápit své mozkové buňky.

Při pohledu z mostu byly prvním výjevem dívky točící se v kole, vedle stála malá zvonička, kde pán zvoní klekání. To ostatně nebylo jen naznačeno, ale hlas zvonečku celou scénérii stále doprovázel. A tak nám to ve vesnici stále něžně cinkalo. Bylo to milé a k Otavovicím to zkrátka patřilo, je s podivem, že si na to tehdy nikdo nestěžoval. Dále následoval tanec krojovaného páru a hospodář s hospodyní, jak točí rumpálem u studny. Uprostřed poskakoval šašek, který celou scénu dělil na dvě poloviny. Dále následovala opět ukázka zanikající vesnické činnosti, a to hospodyňka zatloukající máslo. Dvě dívky se houpu na houpačce a cvičenci ze Sokola provádí veletuč na hrazdě. Takto se zkrátka v první polovině minulého století lidé bavili. Poslední dvě figurky, muž a žena, řezou dříví. Zajímalo by mě, kolik starousedlíků středního věku si teď potrápilo hlavinky a zda je mezi námi někdo, kdo si všechny scénky vybavil. Tak v tom případě klobouk dolů.

Všechny figurky byly zastřešeny, pod nimi se točila červenobílá kolečka, která připomínala terče střelnice, a jejich smyslem bylo asi více upoutat pozornost. Postavičkám byly pravidelně obměňovány oblečky, kterým byl ale stále zachováván starobylý ráz. Na jejich zhotovení

byly používány odstřížky i od místních švadlen. A když už mezi námi nebyla paní Zmrzlíková, která je oblékla, ujala se úpravy v posledních letech třeba Vendulka Břicháčková. Pamatuji si, že ještě v devadesátých letech jsme jí s Mirkou (tehdy ještě Beranovou) pomáhaly natírat barvou doplňky k figurkám.

Ale to jsem skoro na konci této krásné atrakce, ale kde se vlastně vzala? Před časem se mi dostal do ruky článek z jistého časopisu o technických dílcích naivních umělců od pana Bohuslava Blažka. (Za článek velice děkuji Milošovi Černému ze Zákolan.) Autor zde popisuje, jak celé dílo vzniklo. Prý tatínek Františka Zmrzlíka odebíral časopis „Mladý čtenář“ a v jednom sešitě vyšel obrázek nadepsaný Jeníkovo varieté. A protože byl otec kutil, rozhodl se podobnou desku s hýbacími panáky také vyrobit. Bylo to v roce 1943. V létě ji vždy postavili do potoka a zatížili kameny, aby figurky poháněla voda, na zimu je vyndali. A tak si syn pana Zmrzlíka František jednou řekl: „Hergot, já bych mohl udělat něco...!“ A za pomoci otce začal a vzniklo toto arcidílo. Voda je ale živá, tak se stalo, že v roce 1947 přišla povodeň a vzala kolo, které bylo potřeba opět obnovit. Jindy se zase kolo mohlo zastavit tím, že potokem plavalo něco, co tam třeba jen někdo odhodil. Proč? Po tom raději nebudeme pátrat, ale to zase byla chvíle, kdy musel pan Zmrzlík k vodě a zaseklé kolo opět zprovoznit. Práci a péči toto dílo jistě vyžadovalo, ale určitě to dělal rád a my se zase na panáčky chodili moc rádi dívat. Pamatuji si, jak jsem vodila návštěvy a s pýchou se chlubila touto otavovickou atrakcí.

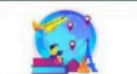
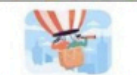
Je velká škoda, že se někam figurky vytratily, kolo zmizelo a vše zapadlo v propadlišti času. Snažila jsem se po nich pátrat bohužel zatím bezúspěšně. Bylo by krásné takovouto vzácnost obnovit a zase u nás mít.

K nové rubrice bych ráda poznamenala, že tady sice žijí už půl století, ale to neznamená, že se nemohu v detailech mýlit. A proto uvítám, pokud si někdo pamatujete lépe a upozorníte na případné nepřesnosti. Je totiž třeba se ptát, dokud je koho.

Jako inspiraci přikládáme plakát ke čtenářské výzvě pro rok 2024. Pokud budete mít zájem, v knihovně vám rádi k jednotlivým tématům poradíme a vypůjčíme požadované tituly. Těšíme se na návštěvu!

Databáze knih – Čtenářská výzva 2024

1.		Kniha, jejíž hlavní postava je milovníkem koček	☐
2.		Kniha, jejíž název (či autor) zazněl v seriálu Přátelé	☐
3.		Kniha s jednoslovným názvem o minimálně 4 slabikách	☐
4.		Dosud nepřečtená kniha z vlastní knihovny	☐
5.		Kniha, jejíž děj se odehrává během války	☐
6.		Kniha s citátem na začátku	☐
7.		Kniha poprvé vydaná v ČR/SR v posledním čtvrtletí 2023	☐
8.		Kniha s podtitulem	☐
9.		Kniha autora z žebříčku 50 právě nejčtenějších knih na DK	☐
10.		Kniha, která má v názvu "kdyby"	☐
11.		Kniha, která naráz splňuje dvě témata loňské výzvy	☐
12.		Kniha, ve které spolu postavy komunikují přes internet	☐
13.		Kniha poprvé vydaná v roce 2024 (nová kniha)	☐
14.		Kniha z prostředí Vaší poslední dovolené	☐
15.		Kniha s měkkou/brožovanou vazbou	☐
16.		Kniha s více než dvěma perspektivami vyprávění	☐
17.		Kniha, jejíž postava pracuje v knihovně	☐
18.		Kniha od držitele Ceny Jaroslava Seiferta	☐
19.		Kniha, která má na obálce hodiny	☐
20.		Kniha, ve které se někdo ztratí nebo zabloudí	☐

Canisterapie

Malá
technická
univerzita

Zimní
radovánky

TŘI
KRÁLOVÉ

Z otvovické školy

V posledním zpravodaji článek o škole končil Svatomartinským průvodem, pojďme tedy navázat. Předvánoční čas se ve škole nesl v duchu náviku vystoupení, byly totiž celkem tři. S paní učitelkou Jednorožcovou žáci nacvičili opravdu nádherné pěvecké vystoupení, které se stalo součástí koncertu Lucie Bílé. Děti tak měly možnost vystoupit před vyprodaným sálem a vyzkoušet si atmosféru takové akce z pozice účinkujících. Díky Srdci Otovic za přípravu občerstvení a zázemí pro naše malé účinkující. S připravenými písničkami děti vystoupily také během rozsvícení vánočního stromu v Otovicích. Paní učitelka Jednorožcová nám velmi pomohla také s přípravou živého betléma. Na této akci se podílely děti, které navštěvují čtenářský a dramatický kroužek. Spolu se mnou kroužek vede Pěťa Wachaufová, která dokázala naše malé herce výborně namotivovat a před vystoupením je skutečně připravit. Předvánoční vystoupení byla ve znamení spolupráce školy, školky a místních obyvatel, kteří mají dostatek elánu pořádat společenské akce. Osobně si myslím, že taková spolupráce je pro naši obec důležitá.

Jedním z takových lidí je i nový provozovatel koupaliště, pan Martin Kytka. V předvánočním čase na koupaliště pozval kouzelníka! Pan Jan Vaidiš dětem předvedl vystoupení plné iluzí a mikromagie. Byla to úžasná podívaná a my děkujeme panu Kytkovi a také místnímu zastupitelstvu, které pokrylo rozpočet této akce a naši žáci tak nemuseli platit vstupné. Zajímavá byla také beseda s paní Michaelou Fišarovou. Je to autorka dětských knih a spolu se svým kolegou předvedla ve škole našim žákům vystoupení s autorským čtením.

 ZÁKLADNÍ ŠKOLA OTVOVICE
"MALÁ ŠKOLA S VELKÝM SRDCEM"

V zimním čase se škola potýkala se změnami mezi zaměstnanci. Vítáme do svého kolektivu novou školnici, paní Ladu Tihlaříkovou. A v kuchyni nám vytrhla trn z paty paní Eva Tihlaříková, která zastupuje naši nemocnou paní kuchařku. Ještě jednou oběma děkujeme.

Snad už všechny náročné situace se zimou skončí a nás čeká jaro! Budeme opět slavit Den Země, se svými žáky budeme více času trávit venku. K jaru patří povídání o lidových zvycích a tradicích. Více prostoru bude pro kulturní akce a jiné besedy. Stále je ale potřeba myslet na učivo, které musí naši žáci v tomto školním roce zvládnout.

 ZŠ

Co je z hlediska organizace dalšího školního roku hlavní, je zápis do 1. ročníku. Po loňské zkušenosti letos znovu pořádáme **Den otevřených dveří**. Naše škola se otevře ve středu **13. 3. 2024 v čase 15:30-18:00**. Přijďte se podívat, projít si celou školu a dozvědět se vše, co vás bude zajímat. V dubnu navážeme **zápisem do 1. ročníku**, jehož termín je stanoven na pátek **12. 4. 2024 od 14:00 do 18:00**. Všechny potřebné informace a dokumenty k zápisu najdete na webu školy: www.zsotovice.cz. Věříme, že zdravotní stav dětí v MŠ se bude nadále zlepšovat a do zápisu proběhnou tři setkání v rámci projektu Předškolíčka. Díky němu předškolní děti poznají prostředí školy a budoucí paní učitelku. Během zápisu jsou tak daleko méně nervózní a nástup do školy probíhá v klidnější atmosféře. Na všechny návštěvníky a budoucí prvňáčky se moc těšíme.

Živý betlém

Dne 18. prosince 2023 se obyvatelé Otavovic opět sešli u živého betlému, který jsme připravili jako Otavovinka společně s dětmi a paní učitelkami z dramatického kroužku místní základní školy a sboru andělíčků z mateřské školky. Skvělý výkon i rozzářené oči dětí nejen na jevišti, ale i úsměvy dospělých dokázaly, že Vánoce jsou opravdu časem radosti a vzájemného spojení. Vůně svařáku, domácí cukroví, které s sebou návštěvníci přinesli, i záře světýlek příjemně dokreslovaly atmosféru.

Letošní (tedy vlastně už loňský) Betlém se konal teprve podruhé, ale věřím, že si již našel své pevné místo ve vašich kalendářích i srdcích. Pro mne osobně se stal momentem, kdy se předvánoční stres z dohánění všeho možného i nemožného, překlápí do radostných příprav svátků.

Chtěla bych velice poděkovat všem zúčastněným – všem kteří se mnou akcí na podzim plánovali, Aničce Vránové, která dala scénáři ucelenou podobu, dětem i paní učitelkám, které pilně nacvičily představení, Martině Matouškové a Maruše Jednorůžkové, které pozvedly atmosféru hudebním doprovodem, všem, kteří nám pomohli připravit a uklidit statek tak, aby návštěvníky potěšila příjemná atmosféra, né bahenní koupele, účinkujícím dospělákům a skorodospělákům, z nichž někteří měli roli jistou již téměř od loňska i těm, kteří k ní přišli na poslední chvíli, jak se říká „jako slepi k houslím“ a „vytrhli nám tím ohromný trn z paty“ děkujeme i koníkovi a jeho majitelce, kteří dorazili pozdě ale přece. :)

Setkání u kapličky

Další vánoční sousedské setkání se konalo na Štědrý den u slavnostně nazdobené kapličky, kde bylo zajištěno drobné občerstvení. Díky houslovému představení manželů Matouškových jsme si mohli poslechnout i zazpívat tradiční vánoční koledy. Jinak se setkání tráví od dvou do cca šesti hodin odpoledne neslo v pohodovém neformálním duchu.

Věřím, že si radost ze společného setkávání a spolupráce napříč všemi generačními i „místňáckými“ kategoriemi budeme užívat po celý rok a z celého srdce přeji sobě i Vám, ať se v zdraví na stejném místě napřesrok potkáme.

Šárka Skotnicová

Klub Špuntík a Otavovinka (Markéta Koudelová, Petra Foktová)

Co se chystá

Milé děti, milí rodičové, naposledy jsme se viděli na nejen dětské akci Živý Betlém a už se na vás zase těšíme v neděli **3. března od 13 hodin**, kdy se spolu ponoříme do světa barev, smíchu a masek! Čeká nás Honza Popleta s maskotem, kteří k nám do Otavovic přivezou svůj báječný **KARNEVAL**. Děti si zazpívají, zatancují, prostě vyřadí a jako každoročně, bude na ně i letos čekat naše oblíbená tombola, ve které každé číslo vítězí!! Tak šup šup, začněte přemýšlet za co nápaditého půjdete, moc se na všechny masky dětí i dospělých těšíme!

V neděli **7. dubna v 10 hodin** se setkáme na naší oblíbené fitness – ekologické akci, kdy během procházky po obci a okolí posbíráme odpadky a ulevíme tak malinko přírodě. Ano, máme na mysli **JARNÍ ÚKLID Otavovic**. Zveme tímto naše stálce i nové dobrovolníky a nebojte se vzít s sebou ani děti, na úklidu jich bývá hodně a soutěží, kdo toho víc najde. Sejdeme se klasicky u závor, prosím přijďte včas, ať stihnete rozdělení tras kudy kdo půjde. Obec nás vybaví pytlí a rukavicemi a zajistí následný svoz. Potřebovat tudíž budete jen ruce, nohy a dobré oči J.

30. dubna budeme **PÁLIT ZLOU ČARODĚJNICI** ve spolupráci s Hospůdkou koupaliště Otavovice. Více informací dodáme již brzy.

Zapište si vše do svých diářů a kalendářů, ale zapomnětlivcům raději ještě připomeneme naše akce, až se budou blížit. Jak? No přeci obecním rozhlasem, na FB

stránkách Otavovic, přes WhatsApp skupinu Špuntík&Otavovinka a hlavně plakáty na vývěškách.

Ani nemrkneme a bude tu Otavovicko – Zákolanský **DEN DĚTÍ**. Jelikož se 1. den v červnu hraje u nás na hřišti fotbal, udá se tento slavnostní den pro děti až den další, tedy **2. června (v neděli) od 10hod.** Jelikož předloni se s dětmi cestovalo kolem světa, téma letošního dne bude **Cesta do vesmíru**. Děti se o nekonečném vesmíru něco dozvědí a jako vždy si užijí spoustu zábavy a dobrůtek.

Prostory klubu Špuntík&Otavovinka, Otavovice č.p.4 (velká vrata vedle COOP prodejny)

Rádi bychom vám připomněli, že je možné v prostorách klubu trávit kdykoliv čas s dětmi, což by mohlo udělat radost maminkám ještě neškolových dětí či i těm školovým odpoledne. Dejte vědět a s radostí vám odemkneme. Stejně tak je možné si místnost zamluvit o víkendu na **oslavu narozenin** – stačí dát vědět Pětě na 602 322 842 nebo e-mailem, na Facebook, na WhatsApp nebo Pět'u prostě zastavit, když ji potkáte.

V klubu je jedna místnost se stolem a kuchyňkou včetně kávovaru na kapsle, druhá místnost je pro děti s hračkami. Nechybí tam ani záchod a na zeď se dá promítat místní promítačkou.

Pokud nám chcete cokoliv napsat nebo se na něco zeptat, pošlete e-mail na: spuntik.otavovinka@gmail.com. Stále jsme vděční za každého dobrovolníka, za každý kousek koláče, který přinesou maminky na akce či za milé slovo.

Děkujeme moc za podporu obci Otavovice, bez vás by to nešlo!

Tým Špuntík & Otavovinka

Pojďme společně uklidit naše Otavovice

7. dubna v 10 hodin, neděle

Fitness – ekologická akce, kdy během procházky po obci a okolí posbíráme odpadky a ulevíme tak malinko přírodě!

Zveme tímto naše stálce i nové dobrovolníky a nebojte se vzít s sebou ani děti, na úklidu jich bývá hodně a soutěží, kdo toho víc najde.

**Sejdeme se u závor
Prosíme, přijďte včas**

Obec nás vybaví pytlí a rukavicemi a zajistí následný svoz.

Bílé Vánoce Lucie Bílé

Sněhem zapadané a plné andělských hlasů. Právě takové byly letošní úžasné Bílé Vánoce u nás v Otavovicích. Byly plné překvapivých momentů a nádherně je dozdobily Otavovické děti, které zazpívaly na úvod koncertu za doprovodu Marušky Jednorozčové a Elišky Lenhartové.

 Patrik Černoch
Vánoční tvoření s Vlastíkem Kucharovičem

V neděli jsme zapalovali první svíčku na našich adventních věncích. A všichni, kteří se k nám 26. 11. připojili, zapalovali svíčky na věncích vlastnoručně vyrobených u nás na Formance. Máme za sebou dva krásné kurzy s Vlastíkem Kucharovičem, kterému opět moc děkujeme za úžasné nápady a krásné materiály. Tvořili malí i velcí, sešly se dvě skvělé party.

 holky z Time2grow
Velikonoční tvoření s Vlastíkem Kucharovičem

Bude! Pokud jste si kreativní chvíle na sále zamilovali, máme pro vás další pozvání. V sobotu 23. 03. 2024 budeme opět vázat, lepit, zdobit - tentokrát s velikonoční tematikou. Rezervujte si svá místa.

FOTBAL
TJ SOKOL HOLUBICE
OZNAMUJE

od nové sezóny 2024/2025 bychom rádi přihlásili do
okresního přeboru Praha-západ dorostenecký tým.

Pro bližší informace volejte:
+420 606 396 231 Jiří Polák - trenér,
+420 777 977 271 František Mareš - předseda TJ Sokol Holubice

V této soutěži budou moci startovat hráči narození od 01. 01. 2006
a mladší. V tuto chvíli máme cca 9 hráčů a potřebujeme doplnit buď
jednotlivci či nabízneme i možnou kooperaci mezi kluby.

Otvovičtí rejnoci

Máte chuť zahrát si volejbal?

Jednou nebo pravidelně, začátečník nebo pokročilý - u nás je to jedno.

Napište zprávu Pétě na 602 322 842 a přijďte si s námi prodloužit život pohybem a smíchem.

Zní to neuvěřitelně, ale baseball se v Otvovicích hraje už půl roku. V dějinách sportu naprosto bezvýznamný střípek, ale pro otvovické Ďáblíky výrazný milník, který považuji skoro jako zázrak. Zaprvé jsme složili stabilní smíšený tým 12 hráčů a hráček 1. stupně ZŠ, které hra baví a chtějí hrát, za druhé jsme udělali ohromný pokrok v technice jako je: odpal, házení, chytání, znalost pravidel, tak i v celkové pohybové přípravě a za třetí máme významnou posilu na pozici druhého trenéra a to Alici, která se baseballu aktivně věnuje a je zároveň členem kladenského týmu Miners!

Největší radost mi však dělá radost dětí, kterou mají ze hry. A protože ta radost je nakažlivá a baseball je krásná hra, která není jenom o psaní článků, tak bych Vás jménem Otvovických Ďáblíků rád pozval na exhibiční zápas, který se uskuteční 25. května na otvovickém hřišti. Pro všechny bude připraveno občerstvení, zodpovíme zvědavé dotazy týkající se baseballu a hlavně se všichni potkáme.

Budeme se na Vás těšit.

Šímák

V prvním rozhovoru v novém roce jsme tentokrát zabrousili mezi mladší věkovou kategorii. K popovídání jsme pozvali člověka, který v Otvovicích strávil dětství a mládí, ale potom jeho život nabral jiné obrátky. Sešli jsme se s paní Kateřinou Sedláčkovou, kterou spíš známe pod příjmením za svobodna - MAREŠOVÁ a která pracuje jako ředitelka rozvoje obchodu a strategií v nadnárodní společnosti.

Kačko, my víme, že jsi naše rodačka, jak tedy tvůj životní příběh začal?

Chodila jsem do otvovické školy a potom do Kralup na „Komendu“. Pak jsem začala studovat kralupské gymnázium, ale záhy mi došlo, že mě víc láká řemeslo a chci se víc živit rukama. A tak jsem přestoupila na učiliště do Libušína a stala se cukrářkou. Myslím, že bych se k tomuto řemeslu stejně časem dostala, hodně mě to lákalo.

Takže ses vyučila?

Ano, tam jsem udělala maturitu, ale později jsem v Londýně ještě vystudovala Ekonomickou fakultu Business Management, jelikož jsem se chtěla dál posunout v kariéře - zjistíte, že diplom potřebujete.

Ale nebudeme předbíhat, začala jsi tedy pracovat jako cukrářka?

Už při škole se nám klasicky střídal týden výuky a praxe. Já navíc o letních prázdninách chodila na brigádu do Eurestu, což byla jídelna pro zaměstnance tehdejšího Kaučuku v Kalupech nad Vltavou. Jelikož tehdy byly obědy silně dotovány, zákusky se prodávaly i za 3 koruny. Měla jsem takovou svéráznou vedoucí, která brzo poznala, že jsem učenlivá, tak mi dala hodně samostatnosti. Možná to bylo i tím, že se do cukrářských výrobků přidával rum, ona každé ráno nafasovala. Kolik ho opravdu v zákuscích skončilo nevím, ale já tak dostala příležitost se vycvičit k samostatnosti, rychlosti a organizaci práce. Získala jsem zkušenosti, nabrala rychlost, a když jsem po prázdninách přišla zpět do školy, mistrová říkala, že jsem jiný člověk. Oproti spolužačkám jsem měla z praxe grif.

Kam směřovaly tvé kroky po škole?

Na chvíli jsem nastoupila zpět do provozovny při Kaučuku, ale brzo jsem přešla do Prahy do hotelu Hilton.

To už je velký skok, jak se člověk dostane hned do hotelu Hilton?

Zavolala jsem na personální, byl to jediný hotel, který měl 5 hvězd. Říkala jsem si, když už tak ať to stojí za to! Pracovala jsem tam pod francouzským šéfkuchařem. A oproti škole, kde jsme ještě tradičně jeli podle norem, tady se nedodržovaly. Hodně jsem se tam naučila o zpracování čokolády,

restauračních dezertech, slavnostních jedlých ozdobách. Dále jsem si musela doplnit jazykové schopnosti angličtiny hodinami konverzací.

Po sedmi letech jsem přešla z pražského hotelu Hilton do Hotelu Hilton Park Lane v Londýně.

Jsi tedy hodně odvážná! Jsi hráč?

To bych ani neřekla, nemám moc ráda změny. Musím se na ně dlouho mentálně připravovat.

Tvůj život tedy tak nevypadá. Takže „holka z Otvovic“ odjede jen tak dělat cukrářku do prestižního londýnského hotelu?

Chtěla jsem zkusit něco nového, ještě lepšího. Zkrátka růst dál. Tak jak „český Honza“ jít za řemeslem na zkušenou do světa. Můj francouzský šéf z Prahy byl v Anglii, přešla jsem tedy k němu. V londýnském Hiltonu jsem byla tři čtvrtě roku.

Následoval přestup do Hotelu Grand Harbour De Vere v Southamptnu, kde už jsem nastoupila jako šéfcukrářka. Součástí hotelu byla i restaurace Alerton, která byla držitelem Michelinské hvězdy, a to už je hodně náročná práce. Nikdy totiž nevíte, kdy komisaři udělující toto prestižní ocenění, do restaurace opět zavítají na kontrolu. Vše musí být tak dokonale každý den. Například ubrousek 12 cm od talíře, sklenice přesně dle nastaveného harmonogramu, vína vychlazená na určitou teplotu - naprosto dokonale stále! Standard musí být dodržován nepřetržitě bez ohledu na okolnosti. O tom, zda provoz hvězdu dostal, případně později udržel, jste totiž informováni po kontrole dopisem. A to ani nezjistíte, který z hostů tím komisařem byl, protože přijde pouze jako běžný zákazník. Je to poměrně psychicky náročné, k tomu dlouhá pracovní doba třeba až 20 hodin denně. Ale měla jsem pod sebou výbornou partu lidí - dobrý tým, je základ úspěchu. Také máte možnost, se setkat a připravovat hostinu pro spoustu „celebrit“ nebo královskou rodinou (David a Victoria Beckham, Amy Winehouse,

Take That, Bon Jovi, Princezna Anne, Prince Philip, americký prezident Bill Clinton, premiér Tony Blair atd.)

Dokonalá práce.

Úplně vše dokonale nevidím, trápilo mě ztrátové hospodaření. Například oloupaný naaranžovaný pomeranč se kvůli čerstvosti po hodině vymění. Ten použitý se vyhazoval. Vše muselo být stále čerstvé. Udržet Michelinskou hvězdu je finančně náročné.

To ti k takové kariéře opravdu stačila jen ta úžasná houževnatost a libušínské učiliště?

To byl pouze základ. Samozřejmě, že nestačilo. Od roku 1997 jsem se účastnila celorepublikových soutěží cukrářů a hned na poprvé jsem ji vyhrála. Další rok jsem byla absolutní vítězkou. Dvakrát po sobě jsem byla mistryni České republiky. Takže jsem se v oboru profesionálů pohybovala, znala jsem komisaře a soutěžící kolegy. Nebylo to jen o zaměstnání, ale hlavně o mezilidských vztazích.

Jak takové soutěže probíhají?

Jsou určité kategorie. Například restaurační moučníky, slavnostní dort, skulptury. Pro tuto soutěž se výrobky připravují doma. Pak jsou jiné, kdy se výrobek musí celý udělat na místě.

Podobně jak to známe teď ze soutěží v televizi.

Jak dlouho se v tak náročném pracovním nasazení dá vydržet?

Byla jsem hodně vyčerpaná, tak jsem po třech letech udělala změnu a nastoupila do menší rukodělné výroby David Powell. Pan majitel byl prezidentem Britské Pekařské Asociace. Práce to byla odlišná, byla to v podstatě taková manufaktura, kde se dělala ruční i strojní výroba. Snažila jsem se do systému proniknout a pochopit, jak stroje pracují, proto jsem byla půl roku přímo na provozu - od úseku vážení až po balení a expedici. K vývoji nových produktů je pochopení výrobního řetězce nezbytně nutné. Naše produkty se dodávaly do sítě prémiových obchodů a kaváren jako je například Starbucks po celé Anglii a dále export do různých zemí. Základ byl vyroben na strojích, potom se vše dokončovalo ručně po odlišnost a luxusní vzhled. Vyráběli jsme různé - brownie, tartaletky, cupcake nebo muffiny. Byli jsme například první, kdo převezl z Austrálie a začal na evropském trhu používat k muffinům tulipánové košíčky.

David Powell byl následně prodán Americké společnosti Rich Products a v tomto korporátu pracuji stále už 21 let.

Jedním z cílů bylo expandovat na evropský trh. Evropa má odlišnou legislativu, preferují se jiné chutě, jsou zde jiné nároky. V USA se například stále užívají umělá barviva a geneticky modifikované suroviny se neřeší, což je v rámci evropské legislativy problém. Firma kdysi začínala jako rodinná s pěti lidmi v roce 1945. Tehdy pan majitel Robert Rich senior využil nedostatku mléka na trhu a začal vyrábět šlehačku ze sojových bobů, tedy na rostlinné bázi a na tom postavil celý svůj business. Sice má tato šlehačka své odpůrce, ale její nespornou výhodou je to, že udrží delší trvanlivost a tvar výrobků. Také přibývá alergiků, vegetariánů či veganů, kteří dávají přednost alternativní šlehačce na rostlinné bázi před živočišnými tuky. Zkrátka každý výrobek si najde svého kupce.

Od těchto počátků se vše hodně změnilo. Dnes je firma zaměřena na práci se zákazníkem, dodáváme po světě suroviny, polotovary nebo hotové výrobky, ale tím to nekončí. Dokážeme zajistit kompletní servis, který funguje na daném trhu od technologických postupů, revizi sortimentu, marketing až po návrh prodejní ceny. Zohledňujeme lokální zvláštnosti, kterým se nabídka přizpůsobuje. Respektujeme nabídku zákazníka, tu dokážeme rozložit, zjistit co se dobře prodává, něco doplnit případně i vyřadit. Ale není to jen

o prodeji zboží, ale i hlediska marketingu. Jak konkurovat na trhu, jak zboží balit, zaměřit se na sezónní zboží. A také třeba podporu typu clubcard, sociálních sítí a komunikace se zákazníkem, abych to lépe přiblížila. Je toho opravdu hodně co dokážeme dát zákazníkovi do balíčku

Takže opravdu nadnárodní korporát, co je v něm tvoje práce?

Hodně jsme rozšiřovali firmu na východ především na trh v Turecku. Byla jsem tam vyslána na 14 dnů, a nakonec z toho bylo 5 let. Při přechodu do těchto oblastí je nutné se hodně přizpůsobit místní kultuře a zvyklostem.

Právě v Turecku to může být pro ženu na vyšším pracovním postu možná obtížné. Jak to probíhá?

Je pravda, že v provozech bylo zaměstnáno hodně mužů středního a vyššího věku, kteří měli už hodně zkušeností. Byli šikovní, zruční, ale problém byl v tom, že si pořádně nedokázali spočítat náklady. Museli jsme to změnit, udržet kvalitu bez ztrát a zároveň respektovat jejich stupeň úrovně. Musíte si uvědomit, že vážení, přepočty receptur, metrické jednotky jsou tabu, jelikož školní docházka pro tuto generaci nebyla povinná. Jsou zvyklí dělat dort „od oka“. Pro udržitelnost provozů a kvalitu výrobků jsme jim jednoduše udělali rysky na nádobách pro odměřování surovin. Nebo se do pracovních stolů vyřezaly otvory, do kterých se umístily dorty, aby na všech byla stejná vrstva krému. Když mazali po svém, tak se tloušťka krému vždy lišila a většinou byly ve ztrátě. Přístup musel být: „Ukážu ti jak, a buď ti to bude vyhovovat, nebo ne.“ Většinou uznali, že náš přístup je finančně přínosnější.

Musela jsem si své postavení mezi nimi trochu vydobýt. Je to zkrátka jiná mentalita. Ale Turci jsou poměrně aktivní na sociálních sítích, a tak firma a výrobky brzo získali respekt a dobré jméno.

To jsi žila 5 let v Turecku?

Pracovně ano, ale bylo dost o přesunech. V neděli jsem letěla do Turecka a v pátek zpět. Dnes je moje práce 70 % na počítači. Samozřejmě k tomu přispělo

uzavření hranic v období Covidu. Naučili jsme se pracovat virtuálně. Po pěti letech a vybudované organizaci se 30-ti zaměstnanci a čistým ročním ziskem 5 milionů dolarů byl čas předat řízení místním k dalšímu rozvoji.

Momentálně se moje působnost přesunula na Blízký východ – do Emiratů, Kataru, Saúdské Arábie, Bahreju a do severní Afriky.

Liší se tato oblast oproti například přístupu v Turecku?

Je to více ortodoxní. Ženy zde mají opravdu jiné postavení proti Evropě. I já se nemohu dnes volně pohybovat bez mužského doprovodu a nemusím chodit krok za ním. V tomto mám výhodu oproti místním kolegům, se kterými pracuji. Pro cizince je to mírnější a hodně se za poslední tři roky změnilo. Ženy tu nikdy nepracovaly. Jsou i místa, kde i já musím mít oblečenou Abaju, což jsou volné šaty zahalující celé ženské tělo vyjma hlavy. Do restaurací jsou dva vchody, jeden je určen pro muže a druhý pro rodiny. Asi by se nám taky nezamlouvalo třeba to, že u domů mívají luxusní bazény, ve kterých se ale smějí koupat jen muži. Ženy sedí a dívají se na ně.

Mám vlastní zkušenost, když jsem si chtěla jít zacvičit do „fitka“ – což je přes den pro ženu nemyslitelné. Ano, možnost sice má, ale pouze od 23:00 – do 4:00 ráno a to jsem si šla zacvičit v mezinárodním hotelovém řetězci.

Ale i zde se to začíná měnit. Před Covidem ještě vůbec ženy nesměly vlastnit řidičský průkaz a nyní auta řídí. Dokonce se částečně uvolňuje prohibice.

Chtěli by větší turistický ruch, ale musí nabízet nějaká lákadla.

Co se týká trhu, zase je nutné se přizpůsobit místním podmínkám a ty se liší i v rámci dané oblasti. V Saúdské Arábii se mírně liší i chutě podle toho, kde zrovna jste. Co je tam ale společné, že všeobecně mají rádi sladké a mají ho obrovský výběr. Chladicí pulty plné rozličných zákusků jsou v rozlehklých obchodech, což se s výběrem v našich cukrárnách nedá vůbec srovnat. A také je zde veliké teplo, na to se také musí myslet.

Je asi hodně důležité využívat lokálních možností.

Před lety jsem se dostala na ostrov Srí Lanka, kde jsem působila jako komisařka na cukrářských soutěžích. A přidala jsme se k projektu, který by se dal trochu přirovnat k „lékařům bez hranic“. Náš projekt byl zaměřen na kulinářskou oblast. Na světě je mnoho míst, kde lidé žijí ve velmi chudých podmínkách. Jediným příjmem jsou vlastní zdroje přírodních produktů. Zaměřili jsme se na to naučit místní, a to hlavně ženy, je využívat a udržitelně zpracovat. Máte okolo sebe banány, avokádo, vanilku - naučíme vás je zpracovat a prodat. Tím se stanete soběstačnými a vytvoříte si vlastně svůj business. Je to určitě mnohem lepší než do těchto chudých oblastí jen vozit humanitární pomoc. Tohle je smysluplnější. K této práci jsem se dostala sice přes zaměstnání, ale oslovilo mě to, je dobré předat něco dál. Nic to nestojí, ale dělá to dobro! Lidé v těchto oblastech žijí bez tlaku moderní civilizace a svým způsobem daleko šťastnější.

Takže firma se hodně rozrostla, když působí v tolika místech po světě?

Ano to je pravda, dnešní roční obrat celé společnosti je 4,5 bilionů dolarů. Zaměstnáváme 11. 000 lidí na všech kontinentech a vyrábíme kolem 4.000 produktů.

Když tě tak posloucháme, jistě jsi na sobě musela celý život hodně pracovat?

Absolvovala jsem například „Americký kulinářský institut“. Dalo by se to lehce přirovnat k soutěži MasterChef. Musí si vzít potřebné suroviny, pracujete v časovém limitu, ale vše je velmi přísné. Komise sleduje, kdy a jak použijete rukavice, technologický postup, jak pracujete se surovinou, jak likvidujete odpad, jak se chováte pod tlakem v časovém presu atd. S praktickou částí je spojena i teorie s testem. Pro mě bylo náročnější se srovnat s odlišnými jednotkami. Je to americký institut, proto je vše v librách, uncích, galonech. Tak jsem se musela po večerech učit. Celý proces certifikace trval 10 dnů a vždy po splnění všech úkolů jsem mohla postoupit do dalšího dne. Bylo nás přihlášeno osm z firmy a bylo to velmi náročné. Když se na to dívám zpětně nebo kdybych věděla, co mě tam čeká, asi bych do toho znovu

nešla. Bonusem je certifikát a mohu vyučovat naše technology v rámci Rich's univerzity. Naštěstí jsem absolvovala s nejvyšším počtem bodů.

Ano, když už, tak ať to stojí za to!

Nestačí mi jen něco splnit nebo udělat. Mám ráda, když je to udělané pořádně, ať je to cokoliv v práci nebo doma.

Stále se snažím něco se naučit a vzdělávat, chodím na kurzy, některé už vedou třeba i mladší kolegové. Teď v sobotu jdu na kurz lesklé polevy. Ne, že bych ji neuměla, ale přijde mi, že to není dokonalé, že se to dá ještě vylepšit.

S cukrařinou se snažím držet krok a sledovat moderní trendy. Nikdy nevíte, co bude dál a je to zároveň i můj koníček.

My se ale musíme zeptat na tvé současné plány, protože víme, že se od nás z Otavovic stěhuješ.

Domů do Otavovic jsem se natrvalo vrátila v roce 2011, ale stále pendluji po světě. S manželem jsme došli k tomu, že bychom asi chtěli změnu, zvolnit.

Z korporátu úplně neodcházím, ale jak jsem už řekla, dá se pracovat „z domova“.

Zdejší dům jsme prodali a stěhujeme se do Chorvatska na ostrov Ugan, který je považován za nejzelenější a patří k nejhezčím z chorvatských ostrovů. Zakoupili jsme čtyřhvězdičkovou vilu se sedmi apartmány, která je 80 metrů od moře, má bazén, fitko a vířivku. Celkově bychom vše chtěli zaměřit na odpočinek a relaxaci. K dispozici jsou k zapůjčení kola, paddleboardy, kajaky. Trajektem se k nám dostanete za 20 minut a vyjde na 25 € ze Zadaru. Na ostrově je okolo 50 km cyklotras a stezek pro pěší turistiku s lákavými místními památkami a klidnými plážemi.

Rádi bychom zařídili chorvatskou KONOBU, což možná lidi znají jako takový vinný sklípek. Nabídku chceme rozšířit o snídaně a menu z místních produktů. Kdo bude chtít, může posnídat společně, případně si vzít jídlo na balkon a kochat se výhledem na moře. K večerím zařídíme místní speciality, ryby a chystáme se do budoucna připravit tematické degustační večery. U naší pláže je možnost kotvení, což možná také zaujme. Pro ty, kdo nemají možnost přijet autem, dokážeme zařídit dopravu z letiště v Zadaru (přímá linka Praha - Zadar od května do října). Přidanou hodnotou je, že se s námi klienti domluví česky, anglicky a německy.

A mně to samozřejmě nedá a časem si zařídím cukrářskou dílnu.

Tak to zní opravdu lákavě, takže v příštím čísle zpravodaje už otiskneme inzerci na vaše ubytování a už toto léto možná přivítáte návštěvníky i od nás?

To by bylo fajn, budeme se těšit.

S ubytováním už ale zkušenosti máte od nás, že?

Provozovali jsme několik let mobilheim „Ubytování u Okoře“. Měli jsme hodně obsazeno a lidé se k nám vraceli, což je dobrá vizitka. Na Bookingu jsme měli dobré hodnocení 9,6!

Pro mě byla příprava ubytování vlastně relaxací od mojí práce. Dělat chvíli rukama a vyčistit si tím hlavu.

Kdo byli vaši hosté?

Jezdívalo dost lidí z Moravy, kteří chtěli cestovat po Čechách, ale i Poláci, Maďaři, Němci. Měli jsme tu třeba ubytovaného manažera pracujícího na přestavbě dráhy, který si to moc pochvaloval. Říkal, že je to za stejné peníze, jako by dal v Praze za hotel, ale tady má klid a pohodu. Může si posedět na zahradě u kávy v zeleni vesnice. A to lidi lákalo.

Zmínila jsi manžela, jak on přistupuje k životní změně?

Nyní pracoval coby ředitel prodeje ve farmaceutické firmě Teva. Původně je pekař a známe se ze školy. Naše cesty se potom rozešly. Pekařině se nevěnoval, má spíš ekonomický mozek. Bude se pouze starat o chod vily. Protože když chceš vybudovat nějaký standard, hned od začátku nemůžeš někoho zaměstnávat, je třeba nastavit laťku, zjistit co funguje a co ne.

Tenhle náš krok vůbec není proto, abychom vydělávali velké peníze, ale oba chceme dosáhnout změny životního stylu.

Kdy se vaše cesty zase protnulý?

Osud tomu chtěl a měli jsme se zase potkat. Bylo to na srazu ze školy po 18-ti letech.

Pamatujeme si tvého prvního muže, který byl z Anglie.

Můj první manžel byl sice Angličan, ale seznámili jsme se v Praze v Hiltonu. On byl likvidátor škod po povodních, já se starala o catering. Vychovávali jsme jeho syna a stále máme spolu všichni dobré vztahy. Josh, který tady měl dost kamarádů, je už ženatý, vzal si Španělku Andreu a mají dvě děti. Tak se nám ta naše mezinárodní rodinka rozrostla.

Kosmopolitní rodina, je krásné, že stále dobře vycházíte.

Proč být na sebe zlí. Vždyť se dá slušně vyjít a žít dál, vychovali jsme skvělého syna.

Ještě bychom se rádi zeptali, jestli už jako malá jsi pekla a měla jasný cíl? Sdělila jsi tuto vášeň po někom?

Asi po prababičce. Jezdívala jsem na prázdniny do Holubic a tam trávila takové to nostalgické dětství. Chodili

jsem na klásky, na řípu, krmili králíky, měli jsme zabíječky, šlapali zelí. O prababičce se tradovalo, že upeče půlku králíka a nakrmí celou vesnici.

Pak jsem začala dělat „jedlé dárky“ pro rodinu. Zkoušela jsem si na tom

různé výrobky a ještě tím potěšila.

Na závěr máme takové přání. Často jsme požádali ty, se kterými jsme dělali rozhovor o nějaký recept. Ale to bude u takového profesionála, jako jsi ty, asi problém. Vybereš nám něco?

ČOKOLÁDOVÝ MOUSSE

*do skleničky z bílé čokolády
na bázi ganache*

SUROVINY:

160 g Smetana ke šlehání (1)
290 g Bílá čokoláda
 (nakrájet na kousky nebo použít pecky)
300 g Smetana ke šlehání (2)

POSTUP:

1. Smetanu (1) zahřejeme k bodu varu po třetinách, vmícháme bílou čokoládu a ponorným mixérem vytvoříme hladkou emulzi - ganache.
2. Smetanu (2) vyšleháme do polotuha (nešleháme jako pro zdobení dopevna, jelikož budeme dále šlehačku zpracovávat - vmíchávat do připravené ganache. Nemusíte se bát, po spojení s čokoládovou ganache mousse po vychlazení ztuhne).
3. Zpracujte vyšlehanou smetanu do ganache (pracovní teplota ganache by měla být kolem 37°C. Pokud bude ganache teplejší, mousse bude tekutější a ztratí objem).
4. Připravený mousse je připravený pro vrstvení do skleniček a necháme několik hodin v lednici vychladit.

Dle fantazie můžeme každou vrstvu proložit sušenkovými drobkami, ovocem, ovocným pyré nebo zbylou bábovkou, kousky korpusu prolité rumem nebo baileys.

Bílá čokoláda se dobře doplňuje malinami, mučenkou, jahodami, mátou, kokosem nebo skořicí.

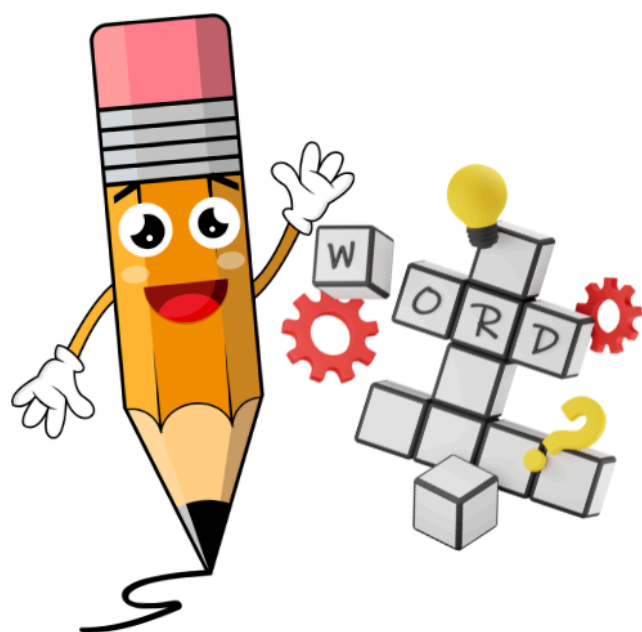
Tip: tento recept je velice univerzální, a proto lze Smetanu (1) nahradit jakýmkoliv ovocným pyré, šampaňským (nejlépe růžovým) nebo ve smetaně rozpustit kávu, přidat koření nebo bylinky.

Pokud byste z tohoto mousse chtěli připravit dort, je třeba přidat v prvním kroku postupu do smetany želatinu (7 g želatiny + 35 g vody = nechat nabobtnat a lehce zahřát do rozpustění, nepřevažovat želatinu - ztrácí želirovací schopnosti) dále pak postupujeme stejně.

Moc děkujeme za nesmírně zajímavé vyprávění. Vůbec jsme netušili, kdo to tady s námi vlastně žije.

Přejeme hodně zdraví a k té vaší chystané změně, ať se vše vydaří a máte hodně spokojených hostů.

	2						4
			5	2		1	
	8				1	2	7
		7					
4	3		7			5	1
7			2	4		6	8
	1	8			4		
	4			1	6		3

Oddávej se...

anglické přísloví

POMŮCKA: ANKH, AOM	PRASKAT	1. DÍL TAJENKY	INICIÁLY BYVALÉHO POLITIKA RAŠINA	TÍMTO ZPŮSOBEM	O NĚČEM		NE POZDĚ	AVŠAK	INICIÁLY ZPĚVÁKA KOLÁŘE	2. DÍL TAJENKY	NILSKÝ KRÍŽ ZASTAR.
PODNOS						AMERICKÝ ZPĚVÁK FRANK ???					
ČÁSTEČNĚ SEŽRAT						NASYCENÝ UHLOVODÍK BÁJNÝ PTÁK					
INICIÁLY HEREČKY ISSOVÉ			NÁDOBY NA ZALÉVÁNÍ SUBTROPICKÝ PLOD			MINISTERSTVO KULTURY ZKR. BĚLET					
CITO-SLOVCE POCHOPENÍ HOVOR.				PRODUKT LEDVIN ZVOLÁNÍ TOREADORA		RYCHLÝ POHYB ZAVAZADLO					
TRUP SLOVENSKY					DROBOTINA LEHKÉ						INICIÁLY TENISTY AGASSIHO
	SEVERSKÉ JMÉNO CHLORNAN ZLATNÝ					SLANÁ OMÁČKA HRAČKA ANGLICKY					
PŘED-VÁNOČNÍ ČAS						SVATEBNÍ KVĚTINA ZUBAŘ BÝV. ZKR. TITULU					
SPZ ÚSTÍ NAD ORLÍCÍ				BÝV. FRANC. LETECKÁ SPOL. SLONÍ ZUB		TOHLE IRSKÁ REP. ARMÁDA ZKR.					VYSOUŠEČ VLASŮ
CESTOVNÍ KANCELÁŘ ZKR.			PŘED DL. ČASEM CHEM. ZN. PLUTONIA			CIT. NÁMAHY ZÁPADO-ČESKÉ MĚSTO					
LIST						DRUH CU-KROVINEK					
OTEKLÉ						BÝVALÝ ČESKÝ EKONOM					

JARNÍ PRANOSTIKY

Čím kvete trní později, tím méně bude obilí.

Jak prvně zahřmí, fialka více nevoní.

Březen - za pec si vlezem, duben - ještě tam budem, máj - zalezem dál.

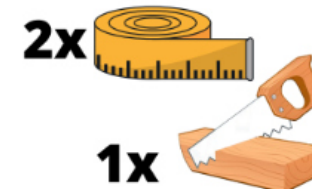
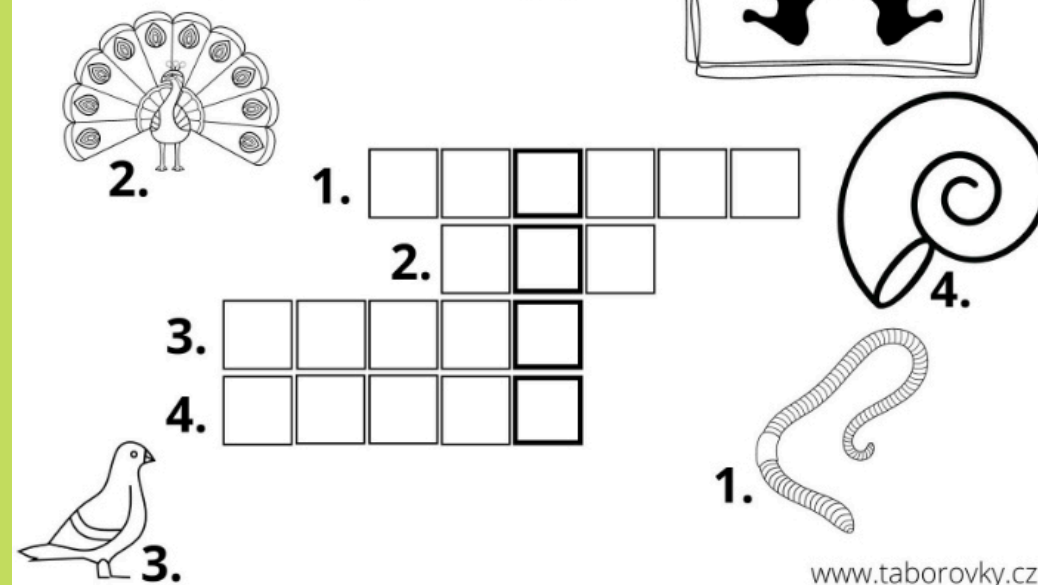
Březnové slunce má krátké ruce.

Na svatého Řehoře, letí čápi od moře.

Mokrý máj, v stodole ráj.

Komu patří tyto stopy?

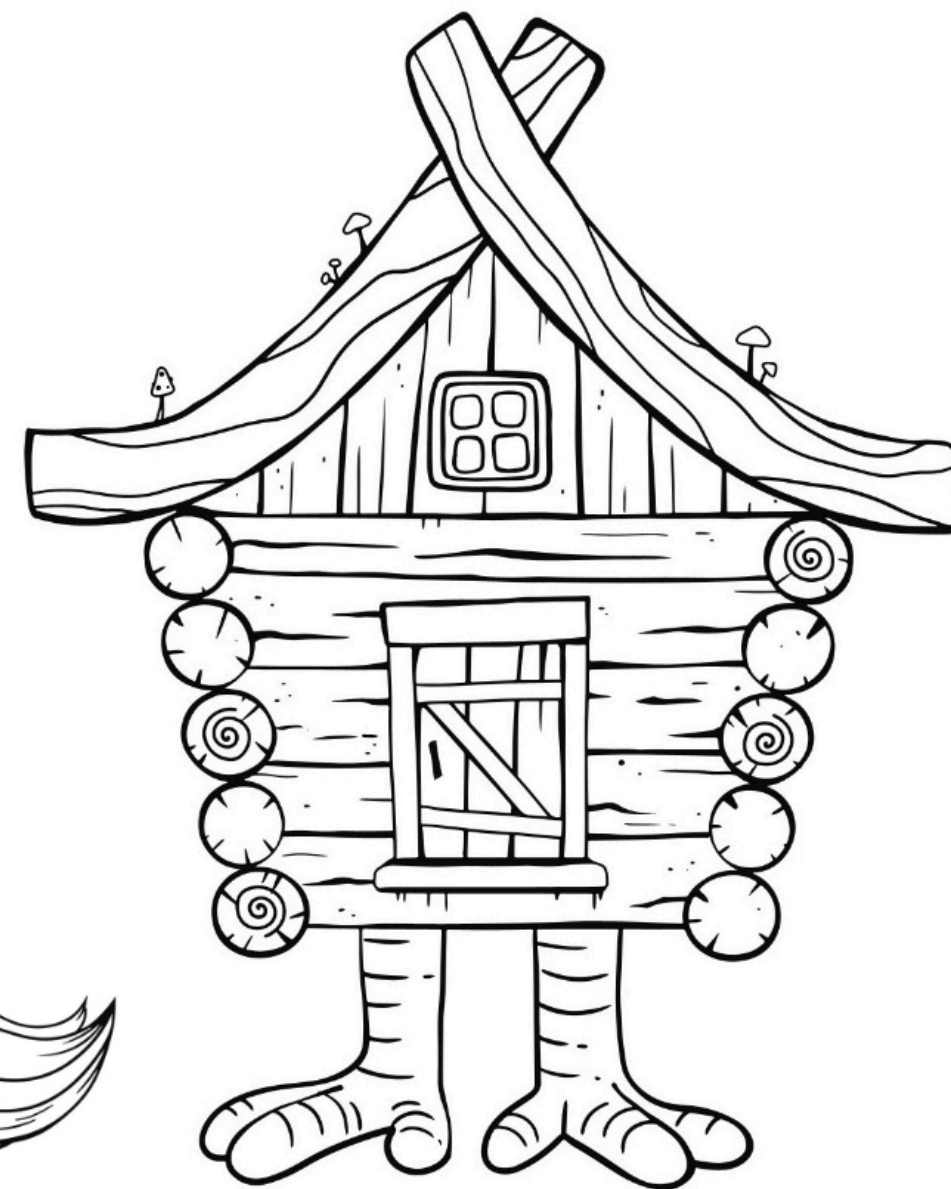

Dvakrát měř, jednou řež.

www.taborovky.cz

Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

BŘEZEN 2024

PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
				1.	2. 	3.
4.	5.	6.	7. 	8. 	9.	10.
11.	12. 	13.	14.	15.	16.	17.
18.	19.	20.	21.	22.	23. 	24.
25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.

DUBEN 2024

PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
15.	16. 	17.	18.	19.	20.	21.
22.	23. 	24.	25.	26.	27.	28.
29.	30. 					

KVĚTEN 2024

PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
		1.	2.	3.	4.	5.
6.	7.	8.	9.	10.	11. 	12.
13.	14. 	15.	16.	17.	18.	19.
20.	21. 	22.	23.	24.	25. 	26.
27.	28.	29.	30.	31.		

DATUM	NÁZEV UDÁLOSTI	MÍSTO KONÁNÍ	POŘADATEL
sobota 02. 03. 2024 10:00	Údolím Zákolanského potoka orientační běh	Koupaliště	SOOB Kralupy nad Vltavou
neděle 03. 03. 2024 13:00	KARNEVAL	Společenský sál Formanka	Špuntík & Otšovinka
čtvrtek 07. 03. 2024 18:30	AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU Zábavná historie velikonočních svátků	Formanka	Obec Otovice
pátek 08. 03. 2024 20:00	OTVO PLES MDŽ	Společenský sál Formanka	Obec Otovice
úterý 12. 03. 2024 18:00	ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA	OÚ	Obec Otovice
sobota 23. 03. 2024 09:00	VELIKONOČNÍ WORKSHOP s Vlastimilem Kucharovičem	Společenský sál Formanka	Srdce Otovic
neděle 24. 03. 2024 17:00	ČECHOMOR	Společenský sál Formanka	Srdce Otovic
neděle 07. 04. 2024 10:00	JARNÍ ÚKLID OTVOVIC	U závor/Otovice	Špuntík & Otšovinka
úterý 16. 04. 2024 18:00	ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA	OÚ	Obec Otovice
úterý 30. 04. 2024 17:00	PÁLENÍ ZLÉ ČARODĚJNICE	Koupaliště	Špuntík & Otšovinka
sobota 11. 05. 2024 10:00	OTVOVICKÝ POCHOD přes tři vesnice, čtyři údolí a pět vrcholů	Otovice	Obec Otovice Srdce Otovic
úterý 14. 05. 2024 18:00	ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA	OÚ	Obec Otovice
sobota 25. 05. 2024	BASEBALL exhibiční zápas	Hřiště Otovice	Otvoičtí Dáblí
neděle 02. 06. 2024 10:00	DEN DĚTÍ Cesta do vesmíru	Hřiště Otovice	Špuntík & Otšovinka
úterý 11. 06. 2024 18:00	ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA	OÚ	Obec Otovice
sobota 06. 07. 2024 16:00	POUTNÍ MŠE SVATÁ	kaplička	Římskokatolická farnost Roztoky